

Over visschen en nog wat.

Mej. Gerritsen beschuldigt mij op een hardhandige manier van gebrek aan zachtmoedigheid. Wat in vrij scherpe tegenspraak is.

Boven het protest staat: Behandel de dieren met zachtheid. Ik zou Mej. G. willen verzoeken: Och, laat ons, arme visschers, ook van die zachtheid profiteren.

Aan het stukje kan ik niet de volle waarde toekennen, omdat Mej. G. slechts spreekt over wurmpjes en stuip-trekkende visschen. En eene veroordeeling van den vischsport zou toch eerst waarde krijgen, als men het voor zet naast het tegen, dat is duidelijk genoeg. Zóó is en blijft het slechts een looze demonstratie van gevoeligheid.

Nu wil ik Mej. G., die mij gaarne een genoegene gunt, ook met plezier het genoegene van zoo'n demonstratie laten, mits zij niet door al te groote eenzijdigheid en overdrijving een goede zaak in miscrediet brengt.

En dat gebeurt hier. Aan woorden als »door en door wreed«, »onmenselijk« ben ik in mijn omgeving niet gewoon. Mej. G. houdt er een andere vocabulaire op na of het visschen is ongeveer het ergste, wat een ontaard mensch zooal doen kan.

Ook wordt er naar wreedheid gezocht. Als ik beweer, dat een gevangen aal woelt en wringt om los te komen, dan schreeuwt mej. G. me in de ooren: Maar dat komt, omdat het beest ondragelijke pijnen lijdt! — Och nee, mej. G., — dat doet hij ook, al zit hij in een net. Vraag een beroepsvisscher er maar eens naar. Onnoodige drukte dus.

Even onnoodig worden de leerlingen er als bij de haren bijgeslept. »Hoogstwaarschijnlijk« geschiedde dit visschen onder de oogen zijner leerlingen.

Alsof men bij voorkeur in bewoonde buurten gaat visschen, of een stuk of wat kwajongens van 10 à 12 jaar meeneemt, die zoo gezellig in het water kunnen plompen? En ik sprak nota bene over visserij op aal, een nachtroofdier, dat 's nachts gevangen wordt.

En wat doen die leerlingen er eigenlijk toe of af. Als 't niet door den beugel kan, moeten we 't laten, al zijn ze er niet bij. Zonder meer.

Bewijze Mej. G., dat het niet door den beugel kan, en 't is voldoende. Eerlijk, — het voor naast het tegen.

Het voor. Met den aard en het intieme leven der visschen raakt men uitermate vertrouwd. Onbekend maakt onbemind. Het tegengestelde is hier stellig waar. In werkelijkheid, mej. G., zijn de onwetenden onverschilligen. Ik hoef dat niet verder uit te leggen.

Men kan die kennis ook op andere wijze opdoen — zegt G. Hoe? — En doet u dat? Als 't u belijft, geeft u, mej. G., dan den volgende keer eens een schetsje van het natuurleven onzer visschen naar u w ervaringen. U is blijkbaar vol vuur, hebt het er dus voor over, en doet u 't niet, dan geef ik geen pardon en zeg ik: Kijk, dat doet de vischsport.

Maar niet alleen de visschen, de geheele natuur leert de visscher liefhebben. Ook een eenvoudig man, die in de stille mooie morgen- of avonduren daar in de eenzaamheid alleen met moeder natuur neerzit, — gaan op den duur de oogen open voor al het heerlijk schoone rondom hem. Een amateur-visscher wordt een echt natuurvriend. En daarom zou echte vischsport voor het volk zoo goed zijn.

Ook voor anderen. In Baarn, in Apeldoorn zal ik de stadsmenschen aanstonds weer bij honderden mooi aangedaan in de aangelegde lanen en parken zien rondwandelen, maar in de volle, woeste, echte natuur, waarin ik verleden jaar ronddoelde, ontmoette ik één stedeling, een collega... een vischer!

Wij zijn in zeker opzicht de pioniers. »Alle groote initiatieuren... waren visschers.« De heer Thijsse ook.

Heeft de Levende Natuur belang bij het visschen? Mij dunkt, dat is duidelijk genoeg. Maar u ziet slechts kronkelende wurmpjes en spartelende visschen.

Met deze laatste is medelijden overbodig. Baars, waar ik op vischte voelt den haak zoo weinig, dat ik herhaaldelijk een exemplaar ving, dat me juist met haak en al ontglipt was. U moet niet al te kleinzeerig doen.

Maar die wurmpjes worden wel wat gemarteld. Mej. G. bewijst ons een dienst door ons ander aas aan de hand te doen... zich zelf door eens... uit visschen te gaan. Neen, ik scherts niet. Mej. G. staat bij den vischsport te kijken als een toeschouwer, die voor 't eerst een voetbalspel bijwoont en alleen dat onmogelijke schoppen ziet. Dat moet eerst anders worden.

Om nog meer te overtuigen haal ik aan, wat Prof. Pel

te Amsterdam er van zegt, nl. dat van alle sport de vischsport het aanbevelenswaardigst is, — voor de gezondheid in de eerste plaats (vooral voor de zenuwen) — voor het aankweeken van liefde voor de natuur, — voor de ontwikkeling van eigenschappen als kalmte, taai geduld, volharding enz. enz. En de heer Pel mag het zeggen: hij is immers een onzer beroemdste geneesheeren en... een sterk vischer.

Ik eindig. Nimum nocet; als nu alle lezers visschers worden, schiet ik mijn doel voorbij, er zou geen baarsje voor mij overschieten.

Groningen.

K. LANJOUW.

Meeldauw.

Het grauwe, treurig vieze uiterlijk van de bladeren van veel jonge eiken heeft ons menig briefje doen toekomen. Het berichtje in verschillende kranten, dat van meeldauw-wurmen sprak, berust op een drukfout in de *N. R. Ct.*; daarin stond in een mededeeling van Prof. Ritzema Bos *wurmen* in plaats van *zwammen*.

Een *echte meeldauw-soort*, b.v. die welke op tarwe kan voorkomen (*Erysiphe graminis*) is een microscopische lagere zwam die de bladeren met een wit- of geelachtig meelig of schimmelig laagje bedekt. Ook op de eiken komt elk jaar hier en daar wel eens een meeldauw voor; of dit dezelfde is, die nu zoo sterk optreedt, is nog niet uitgemaakt, dat kan eerst later blijken als de »wintervruchten« de *peritheciën* met de ascosporen komen.

Valsche meeldauw, bij ons gewoonlijk kortweg *meeldauw* genoemd, is weer een heel andere zwam; die komt op kool voor; er komen eerst gele vlekken aan de *onderzijde* der bladeren, later ontstaat daarop een wit schimmellaagje. Een andere valsche meeldauw veroorzaakt witte vlekken op uien.

Ook wordt nog wel van *meeldauw* gesproken door verwarring of in verband met *honingdauw*. Wanneer de zoete uitvloeiingen van zuigende of vliegende bladluizen geheele bladeren overtrekken ontstaat daarop een glimmende laag, die door stof grauw of wit wordt en het blad meestal doodt. Dit is honingdauw; ook wel ten onrechte meeldauw genoemd; hierin kunnen zich echter schimmelplanten ontwikkelen, en dan is de naam meeldauw niet geheel verkeerd meer maar toch misplaatst, daar meeldauw het blad aantast en hier alleen bladluizenvocht beschimmelt. H.

Blauwe reigers.

Op mijn vraag naar broedplaatsen van de blauwe reigers kreeg ik tot nog toe slechts weinig bericht. Mag ik er nog eens aan herinneren? Gaarne zou ik willen weten, waar in ons land zich broedkolonies van den blauwen reiger bevinden, hoe sterk de kolonie ongeveer is en of de vogels op den grond of in de boomen broeden. JAC. P. TH.

Correspondentie.

A. L. W., te Utrecht. De witte knopjes op rechtopstaande draadjes aan uw rozeblad gehecht zijn eitjes, heel waarschijnlijk van een gaasvlieg. Uw vlindertje was een blauwtje, een *Lycaena*, die veel op zand- en heigrond voorkomt.

G. M., te D. Uw planten zijn Boerenwormkruid (*Tanacetum*, tegenwoordig *Chrysanthemum vulgare*), Wilde Bertran (*Achillea ptarmica*) en Moeras-andoorn (*Stachys palustris*).

J. K., te Heenbriet. Uw roos draagt een mos-gal, veroorzaakt door rozengalswesp; soms nog Bedeguaar genoemd en vroeger bij de geneeskunde in gebruik tegen dollehondsbeet. Bedeguar is een Arabische naam voor *Rosa rubiginosa*; het beteekent z. v. a. »scherp gedoornde«.

G. S., te Ellecom. Uw vogeltje was inderdaad een jonge nachtzwaluw, die 't nestdons had verwisseld met 't eerste jeugdkleed. In dit stadium zijn deze vogels lang zoo goed niet beschermd dan in 't donskleed of 't volwassen kleed.

J. de D., te Grave. Voor Gallen is 't beste determineerboekje: Dr. H. R. von Schlechtendal, Die Gallbildungen der deutschen Gefässpflanzen. Zwickau. R. Zuckler 1891. Voor insecten en voor tuin- en kamerplanten bestaan geen algemeene determineerboeken. Voor de laatste kunt u heel wat opdoen uit de geïllustreerde catalogi van bloem- en zaadhandelaars.

L. te U. De geleachtige klonten, soms op weilanden aangetroffen, zijn opeenhooping van wieren, meestal van het geslacht *Nostoc*; de boeren noemen ze sterreschot. In den eersten jaargang van ons tijdschrift kunt u nadere bijzonderheden vinden.